

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਭਾਵ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਕਰੋ, ਜਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹੋਗੇ, ਓਨੀ ਤਰੱਕੀ ਹੋਵੇਗੀ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜੋ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਡਿਫਿਕਲਟ ਸਬਜੈਕਟ ਕਿਹੜਾ ਹੈ ?

ਉੱਤਰ:- ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਸਬਜੈਕਟ ਹੈ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਪੱਕੀ ਕਰਨਾ। ਬਾਪ ਨੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਜੋ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਸ ਨੇਤਰ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਨੂੰ ਵੇਖੇ। ਅੱਖਾਂ ਜਰਾ ਵੀ ਧੋਖਾ ਨਾ ਦੇਣ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਦੇ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਜਰਾ ਵੀ ਵਿਕਾਰੀ ਛੀ - ਛੀ ਸੰਕਲਪ ਨਾ ਚਲਣ। ਇਹ ਹੈ ਮਿਹਨਤ। ਇਸ ਸਬਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਣਗੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਇੱਕ ਹੱਦ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਦੂਜੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੋਈ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਕੌਣ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ? ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਰੱਬ। ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਅਰਥ ਵੀ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵੀ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਨੈਕਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਹੈ ਹੱਦ ਦੀ ਤਰੱਕੀ, ਇੱਥੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਕੋਲ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਤਰੱਕੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੱਦ ਦੀ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਦੋਨਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਕਰੋ। ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਹੁਣ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁੱਝ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ - ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਕਮਾਈ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਭਰਦੇ ਜਾਓਗੇ ਤਾਂ ਹੱਦ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਭੁੱਲਦੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਸਭ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਹੁਣ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਨੇੜੇ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਰੱਬ ਨੂੰ ਵੀ ਲੱਭਣਗੇ। ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੁਨੀਆ ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਕ੍ਰਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਹਾਸਟਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਟੂਡੈਂਟ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਹਾਸਟਲ ਤਾਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ। ਇਸ ਹਾਸਟਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਚਲੇ ਆਏ ਉਹੀ ਰਹਿ ਗਏ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਆ ਗਏ। ਵਰਾਇਟੀ ਆ ਗਏ। ਇੰਝ ਨਹੀਂ, ਕਿ ਸਾਰੇ ਚੰਗੇ ਹੀ ਆਏ ਹਨ। ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਲੈ ਆਏ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਭਾਲਦੇ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿੰਨੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਬਗੀਚੇ ਵਿੱਚ ਫੁਲ ਵੀ ਵੇਖੋ, ਪੰਛੀ ਵੀ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਟਿਕਲੂ - ਟਿਕਲੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਵੇਂ ਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੱਭਿਅਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੱਭਿਅਤਾ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਅਸੀਂ ਨਿਰਗੁਣ ਹਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਾਹੀਂ....। ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੇ ਹੀ ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਫੀਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰਚਤਾ ਬਾਪ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਫਿਰ ਉਹ ਕਿਸ ਕੰਮ ਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕੁਝ ਕੰਮ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਦੀ ਕਮਾਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਰਾਜਾਈ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਖੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕੋਈ ਜਰਾ ਵੀ ਵਿਘਣ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ। ਅਸੀਂ ਕੀ ਤੋਂ ਕੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ! ਤੇ ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਜਰੂਰ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਗਲਾਈ, ਹੰਗਾਮੇ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। 5000 ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜੋ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹਨ, ਇਹ ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨਗੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਓਗੇ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਪੂਰਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਹੁਣ ਕਰੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ, ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ - ਕਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਉੱਚਾ ਪਦ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਸਟੂਡੈਂਟ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੀ ਅਸੀਂ ਜਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਪੜ੍ਹਾਂਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚਾ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੈ ਅਸੀਂ ਵੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਬਣੀਏ। ਵਪਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੰਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਜਾਵਾਂ ਮਤਲਬ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਬਣਾ। ਅਲਪਕਾਲ ਸੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਸਾਕਾਰੀ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਵੀ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਹਨ। ਦੋਵੇਂ ਮਿਲ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ। ਹੋਰ ਤੇ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਹੈ? ਰੱਬ ਕੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ? ਰਾਜਯੋਗ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਰਿਸ਼ੀ ਹੋ। ਉਹ ਹਨ ਹੱਠਯੋਗੀ। ਉਹ ਵੀ ਹਨ ਰਿਸ਼ੀ ਪਰ ਹੱਦ ਦੇ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਘਰਬਾਰ ਛੱਡਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕੀ? ਤੁਸੀਂ ਘਰਬਾਰ ਉਦੋਂ ਛੱਡਦੇ ਹੋ ਜਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਕਾਰ ਦੇ ਲਈ ਤੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਤੰਗੀ ਹੋਈ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰ ਪਈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਭੱਜੀਆਂ ਹੋ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ, ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨੇ, ਇਸਤਰੀਆਂ ਨੇ ਕਿੰਨੀ ਮਾਰ ਖਾਧੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਰਕੇ ਤਾਂ ਚਲੀ ਆਈਆਂ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਆਏ, ਇੱਥੇ ਮਿਲਦਾ ਸੀ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾਂ ਚਿੱਠੀ ਲੈ ਆਈਆਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਣ ਓਮ ਰਾਧੇ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਝਗੜਾ, ਹੰਗਾਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਚਲਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬੰਦ ਉਦੋਂ ਹੋਏਗਾ

ਜਦੋਂ ਅਸੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਏਗਾ। ਫਿਰ ਅੱਧੇ ਕਲਪ ਵਾਸਤੇ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਏਗਾ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਹੱਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਸਿਰਫ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੀ ਹੋ ਜਾਂ ਬੱਚਾ, ਦੋਨੋਂ ਵਰਸੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਉਸ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਭੇਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਔਰਤ ਨੂੰ ਹਾਫ ਪਾਰਟਨਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਦਿੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਬੱਚੇ ਹੀ ਸੰਭਾਲ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੋਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਾਇਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ (ਆਤਮਾਵਾਂ) ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬੱਚਾ ਜਾਂ ਬੱਚੀ ਦਾ ਭੇਦ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸੁੱਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਵੀ ਪੂਰਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਨਹੀਂ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੀਆਂ ਲਿਖਦੀਆਂ ਹਨ - ਫਲਾਨੇ ਨੇ ਬਲੱਡ ਤੋਂ ਲਿੱਖ ਕੇ ਦਿੱਤਾ। ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਲੱਡ ਨਾਲ ਵੀ ਲਿੱਖਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ, ਤੁਸੀਂ ਪਿਆਰ ਕਰੋ ਜਾਂ ਠੁਕਰਾਓ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗੇ। ਪਰ ਪਰਵਰਿਸ਼ ਲੈਕੇ ਫਿਰ ਵੀ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਇਹ ਸਭ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਅਸਚਰਿਆਵਤ ਭਗੰਤੀ ਹੋਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹਨ ਤਾਂ ਨਿਸਚਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਦੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਛੱਡਾਂਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਹੈ। ਗਰੰਟੀ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਸਤਯੁੱਗ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਹੁਣ ਸੰਗਮ ਤੇ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ, ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਹੋਣਗੇ। ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਵਾਲੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ। ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਤਿਆਰੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਕਰ ਜਿੱਥੇ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਣ ਆਏ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਦੇ ਘੰਟੇ ਦਾ ਨਾਟਕ, ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਨਾਟਕ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਉਸ ਘਰ ਦੇ ਰਹਵਾਸੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੈ ਵੀ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ। ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਥਾਨ ਹੈ ਨਿਰਵਾਣ ਧਾਮ, ਵਾਣੀ ਤੋਂ ਪਰੇ। ਉੱਥੇ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਕਦੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਜੀਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਆਤਮਾ ਜੀਵ ਦੁਆਰਾ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਐਕਟਰਸ ਹਨ। ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਥਾਨ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਉਹ ਘਰ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਅੰਡੇ ਮਿਸਲ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਥਾਨ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਕੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ, ਜੇ ਸੁਣਦੇ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ। ਛੱਡ ਦਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆ ਖਤਮ ਹੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਲ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਆਏ ਹੋ। ਗੀਤ ਵੀ ਹੈ ਨਾ - ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੇ ਕੋਈ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਖੋਹ ਨਾ ਸਕੇ। ਆਕਾਸ਼, ਜਮੀਨ ਆਦਿ ਤੇ ਸਾਡਾ ਕਬਜ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਕੀ - ਕੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਦੇ ਸਾਥੀ। ਉੱਥੇ ਤੇ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਧਨ ਮਾਲ ਸਭ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸੰਭਾਲਣਾ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਨ ਮਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚੱਲੋ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਵਾਂਗਾ। ਬਾਪ ਕਿੰਨੀ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸਹਿਜ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ। ਸੈਕਿੰਡ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਮੁਕਤੀ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਕਿੰਨੇ ਦੂਰਅੰਦੇਸ਼ੀ ਬੁੱਧੀ ਹੋ ਗਏ ਹੋ। ਇਹ ਹੀ ਚਿੰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉੱਚਾ ਪਦ ਕਿਉਂ ਨਾ ਪਾਈਏ। ਘੱਟ ਕਿਉਂ ਪਾਈਏ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਰਤਬੇ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਦਾਸ - ਦਾਸੀਆਂ ਢੇਰ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਉਹ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਾਲ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਕਿੰਨੇ ਸੁਖੀ ਹੋਣਗੇ। ਸਿਰਫ ਨਾਮ ਹੈ - ਦਾਸ - ਦਾਸੀ। ਜੇ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਖਾਣਗੇ ਉਹ ਹੀ ਦਾਸ - ਦਾਸੀਆਂ ਵੀ ਖਾਣਗੇ। ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਦਾਸ - ਦਾਸੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਬੜਾ ਮਾਨ ਹੈ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਦਾਸ - ਦਾਸੀਆਂ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਵੀ ਰਾਜਿਆਂ ਕੋਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਿੰਸੈਜ਼ ਦੀ ਜਦ ਸਭਾ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫੁਲ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਜ ਆਦਿ ਸਹਿਤ। ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਬੜੀ ਸ਼ੋਭਾਨਿਕ ਸਭਾ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਣੀਆਂ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦੀਆਂ। ਉਹ ਪਰਦੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਣ ਦਾਤਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਜੀਵਨ ਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੇ। ਉੱਥੇ ਮਰਨ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇੱਥੇ ਕਿੰਨੀ ਚਿੰਤਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਥੋੜਾ ਵੀ ਕੁਝ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਕਿਤੇ ਮਰ ਨਾ ਜਾਈਏ। ਉੱਥੇ ਡਰ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਾਲ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਨਸ਼ਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਹੋਈ। ਬਾਪ - ਟੀਚਰ - ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵੀ ਠੀਕ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਾਂਗੇ, ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਣਾ ਪਾਵਨ ਬਨਣਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਰੀ ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਨਾ ਆਉਣ। ਉਹ ਤਦ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਸਮਝਣਗੇ। ਭੈਣ - ਭਰਾ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਵੀ ਛੀ - ਛੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਇਹ ਅੱਖਾਂ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਬਾਪ ਨੇ ਜੇ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ। ਭੈਣ - ਭਰਾ ਵੀ ਫੇਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦੂਜੀ ਯੁਕਤੀ ਕੱਢੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਸਮਝੋ। ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਸਬਜੈਕਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਕੋਈ ਬੜਾ ਡਿਫਿਕਲਟ ਸਬਜੈਕਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉੱਚਾ

ਸਬਜੈਕਟ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵੀ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਫੱਸ ਸਕਦੇ। ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਸਮਝੋ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਚੱਲਦੇ - ਚੱਲਦੇ ਕਿੰਨੇ ਟ੍ਰੇਟਰ ਵੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਆਪਣਾ ਬਣਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਫਾਰਗਤੀ ਵੀ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਡਾਈਵੇਰਸ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਾਰਗਤੀ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਡਾਈਵੇਰਸ ਇਸਤਰੀ ਅਤੇ ਪਤੀ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਦੇਵੇਂ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਅੱਛੀ - ਅੱਛੀ ਬੱਚਿਆਂ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਡਾਈਵੇਰਸ ਦੇ ਰਾਵਣ ਦੀਆਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਵੰਡਰਫੁਲ ਖੇਲ ਹੈ ਨਾ। ਮਾਇਆ ਕੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੰਦੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਇਆ ਬੜੀ ਕੜੀ ਹੈ। ਗਾਇਨ ਹੈ ਗਜ਼ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਹ ਨੇ ਖਾਧਾ। ਬਹੁਤ ਗੁਫਲਤ ਕਰ ਬੈਠਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਬੇਅਦਬੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਕੱਚਾ ਖਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਇਵੇਂ ਦੀ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਨੂੰ ਇੱਕਦਮ ਫੜ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ !

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਕਿੰਨਾ ਸੁਣਾਵਾਂ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਅਲਫ਼। ਮੁਸਲਮਾਨ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਕੇ ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਵੇਲਾ ਸੌਣ ਦੀ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਉਪਾਏ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਪਾਏ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਵਫ਼ਦਾਰ ਹੈ। ਕਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇਗਾ। ਆਏ ਹੀ ਹਨ ਸੁਧਾਰ ਕੇ ਨਾਲ ਲੈਜਾਣ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੋਗੇ। ਉਸ ਤਰਫ਼ ਜਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣਾ ਚੋਪੜਾ ਰੱਖੋ - ਕਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਪਾਰੀ ਲੋਕ ਘਾਟਾ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਤੇ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਘਾਟਾ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕਲਪ - ਕਲਪਾਂਤਰ ਦਾ ਘਾਟਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

ਵਰਦਾਨ:- ਸਰਵ ਵਰਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾ ਕੇ ਫਲੀਭੂਤ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਫਲ ਸਰੂਪ ਭਵ: ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮੇਂ ਜੋ ਵਰਦਾਨ ਮਿਲੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਾਓ। ਸਿਰਫ਼ ਵਰਦਾਨ ਸੁਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਕਿ ਅੱਜ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਵਰਦਾਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਵਰਦਾਨ ਨੂੰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਵਰਦਾਨ ਕਾਇਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਰਦਾਨ ਤਾਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬਾਪ ਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਫਲੀਭੂਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਵਰਦਾਨ ਨੂੰ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਪਾਣੀ ਦਿਉ, ਵਰਦਾਨ ਦੇ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਧੁੱਪ ਦਿਓ ਤਾਂ ਵਰਦਾਨਾਂ ਦੇ ਫਲ ਸਰੂਪ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਦੀ।

*****